

Arrest

nr. 230 120 van 12 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Babine (district Tropojë) en bent u een Albanees staatsburger.

Op 15 februari 2016 diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in naar aanleiding van de problemen die u en uw broers hadden met de Albanese overheid. Inzake dit verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat uw broer II. (...) op 14 juni 1997 in duistere omstandigheden vermoord werd. De daders zijn tot op heden echter nog ongekend. In 2002 werden uw

broers Is. (...) en Iz. H. (...) veroordeeld wegens medeplichtigheid aan de moord op de democratische volksvertegenwoordiger Azem Hajdari. U meende dat onder meer Sali Berisha voor redenen die u onbekend zijn gezorgd had voor deze veroordelingen. Uw broer I. (...) (O.V. (...)) werd vrijgesproken. Iz. (...) werd bij verstek veroordeeld tot 25 jaar opsluiting maar was op het moment van de uitspraak al gevlucht uit Albanië en resideerde sedertdien in Turkije. Is. (...), wiens echtgenote L. H. (...) (O.V. (...)) op 28 november 2014 de Belgische autoriteiten om internationale bescherming verzocht en later erkend werd als vluchteling, kreeg een effectieve gevangenisstraf van 20 jaar en zat sinds 2002 opgesloten in Albanese gevangenissen. Op 21 januari 2016 werd hij voorwaardelijk in vrijheid gesteld. Uw twee andere broers vluchtten in de jaren die volgden op het proces-H. (...) naar België en dienden hier een verzoek om internationale bescherming in: I. (...) op 2 juni 2003 en I'. (...) (O.V. (...)) op 11 oktober 2013. Beiden werden erkend als vluchteling. Na het proces leefde u ondergedoken in Albanië en Kosovo. In deze periode brak er brand uit in uw ouderlijke woning - u vermoedde dat de Albanese autoriteiten hierachter zitten - en op 16 september 2005 raakte u gewond door een ontploffende mijn op de grens tussen Kosovo en Albanië. U ging naar het ziekenhuis in Pristina (Kosovo), waar u de daaropvolgende tien jaar woonde. Na de invrijheidstelling van Is. (...) in januari 2016 begonnen uw persoonlijke problemen. U ontving verschillende bedreigingen: u werd duidelijk gemaakt dat u geliquideerd zou worden omdat u tot een criminele familie behoort. Hierop besloot u om Kosovo zo snel mogelijk te verlaten en naar België te trekken. U voegde hieraan toe dat uw partner, P. D. (...) (O.V. (...)), met wie u samen internationale bescherming verzocht, bij u in Kosovo ondergedoken leefde, omdat ze problemen had met haar echtgenoot K. D. (...) en haar broer G. B. (...). Op 18 juli 2016 kwam uw minderjarige zoon E. H. (...) (O.V. (...)) samen met uw neef A. P. (...) (O.V. (...)) naar België. Zij zijn op aangeven van uw broer Is. (...) uit Albanië vertrokken omdat A. (...) benaderd werd door de personen die op zoek zijn naar Is. (...). A. (...) diende op 11 augustus 2016 een verzoek om internationale bescherming in België in. Het CGVS nam een weigeringsbeslissing op 4 oktober 2016 inzake het verzoek om internationale bescherming van u, uw partner en uw neef A. (...). Op 26 oktober 2016 diende uw zoon E. (...) voor het eerst zelf een verzoek om internationale bescherming in onder zijn eigen naam en op 21 december 2016 werd er eveneens een weigeringsbeslissing door het CGVS genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verwierp het door u en uw partner aangetekende beroep in haar arrest van 17 januari 2017. Bij arrest van 24 februari 2017 werd de weigeringsbeslissing van het CGVS inzake uw neef A.'s (...) verzoek om internationale bescherming eveneens bevestigd door de RvV.

Na het ontvangen van jullie weigeringsbeslissing vertrokken u en uw partner P. D. (...) naar Duitsland, waar jullie eveneens internationale bescherming verzochten. Zonder de asielpprocedure in Duitsland af te wachten, keerden u en uw partner terug naar België, waar jullie een tweede verzoek om internationale bescherming indienden op 21 maart 2017. Op 5 september 2017 werd ook het beroep tegen de weigeringsbeslissing inzake uw zoon E.'s (...) verzoek om internationale bescherming verworpen door de RvV. Inzake uw tweede verzoek om internationale bescherming herhaalde u problemen te hebben met de Albanese overheid sinds 1997. U verwees hierbij opnieuw naar de moord op uw broer Il. (...), de beschuldigingen en veroordelingen van uw broers inzake de moord op Azem Hajdari, uw ouderlijke huis dat in brand gestoken werd, het ongeluk waarbij u een aantal vingers verloor en de bedreigingen die u kreeg in Pristina begin 2016. Daarnaast haalde u deze keer ook uw problemen met de broer en ex-man van uw partner P. (...) aan. Deze wilden immers niet alleen P. (...) vermoorden, maar ook u. Volgens de kanun heeft u immers hun eer geschonden door een relatie te beginnen met P. (...), wat enkel kan vergolden worden door een leven te nemen. U ontving verschillende dreigtelefoons van G. (...) en een dreigbrief in jullie woning in Pristina. Vlak voor jullie vertrek uit Kosovo zag u bovendien P.'s (...) broer in Pristina vlakbij jullie huis. U stipte aan dat u over deze problemen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming had gesproken, maar dat uw woorden toen verdraaid en geïnterpreteerd werden. U voegde hieraan toe dat er zich sinds uw komst in België enkele incidenten voordeden. Zo werd uw partner in het Open Centrum van Kapellen aangevallen door een zekere L. K. (...) en haar zoon met een mes en een vork. Het zou kunnen dat L. (...) voor deze aanslag op het leven van P. (...) betaald werd door haar broer of ex-man. Na dit incident werden jullie overgeplaatst naar het Open Centrum van Sint-Truiden. Daar werd uw partner echter lastiggevallen door een Kosovaarse Albanees, genaamd B. S. (...). Deze liet verstaan dat hij uw zoon, de kleinzoon van H. (...), zou vermoorden. In juni 2017 liet u zich vrijwillig opnemen in het psychiatrisch ziekenhuis Asster. U had suïcidale neigingen. Toen u in het ziekenhuis lag, kreeg u een dreigbericht via Facebook van een zekere D. K. (...) (Albanees voor 'Stoute Jongen'). Daarin was een foto van u, uw partner en uw zoon N. (...) gekopieerd met daaronder de boodschap dat hij jullie met benzine zou overgieten en verbranden. In september 2017 werd u opnieuw opgenomen in het psychiatrisch ziekenhuis Asster, ditmaal onder dwang. U vreesde bij terugkeer naar Albanië door de autoriteiten of door de voormalige schoonfamilie van uw partner of door haar broer vermoord te zullen worden. Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: verschillende internetartikelen in

verband met de interviews van uw broers met de media omtrent de moord op Azem Hajdari in 1998 en de rol van Sali Berisha in dit verband; een interview met de ambassadeur van de Verenigde Staten in Albanië betreffende de corruptie in Albanië; uw ontslagbrief uit het psychiatrisch ziekenhuis Asster d.d. 17 juni 2017, waarin uw psychische problemen werden besproken en waaruit onder meer bleek dat u geen cognitieve stoornissen heeft; een pv, d.d. 22 juni 2017, met de inhoud van uw partners getuigenis naar aanleiding van haar klacht ten gevolge van haar problemen met B. S. (...); documenten van de Procureur des Konings van het Vrederecht van Sint-Truiden betreffende uw gedwongen opname in het psychiatrisch ziekenhuis, d.d. 31 augustus 2017; een overzicht van de medicatie die u nam; een brief van een sociaal assistent van het Open Centrum Sint-Truiden, d.d. 14 december 2017, waarin zij verklaarde dat u en uw partner herhaaldelijk aangaven geïntimideerd te worden door B. S. (...) en dat B. S. (...) tweemaal contact opzocht met een medewerker van het centrum in verband met de familie H. (...); en een foto van het hierboven geciteerde facebookbericht. Na het persoonlijk onderhoud op het CGVS bezorgde uw advocaat nog een brief met een aantal aanvullingen en opmerkingen over het persoonlijk onderhoud. Hij gaf hierin in verband met de problemen van uw partner onder meer aan dat het fenomeen van bloedwraak en eerwraak zeer aanwezig is in het noorden van Albanië en dat de beschermingsmogelijkheden in dit verband gerelativeerd moeten worden. Hij verwees in dit verband onder meer naar een rapport van de Human Rights Council betreffende de mensenrechtensituatie in Albanië van augustus 2013. Voorts wees hij op uw psychische problemen, die volgens hem aanwijzingen zijn van de waarachtigheid van uw problemen. Ter staving van de familieproblematiek en de praktijken van Sali Berisha legde hij nog een aantal artikelen neer. Hij stipte aan dat er door de betrokkenheid van Berisha geen beschermingsmogelijkheden voorhanden waren. Hij gaf tot slot kritiek op de in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming genomen weigeringsbeslissing van het CGVS: hij gaf aan dat de facebookaccounts waarnaar verwezen werd verkeerd werden geïnterpreteerd en dat bij de toen vastgestelde contradicties geen rekening werd gehouden met uw psychische toestand. Hij bracht tot slot in herinnering dat verschillende familieleden door het CGVS als vluchteling werden erkend. Op 31 januari 2018 nam het CGVS de beslissing jullie tweede verzoek om internationale bescherming niet in overweging te nemen omdat u en uw partner geen nieuwe elementen hadden aangebracht in verband met uw vrees om geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op uw broer Il. (...) en de gerechtelijke vervolging van uw broers Iz. (...) en Is. (...), of in verband met jullie vrees voor de familie en ex-schoonfamilie van P. (...). U en uw partner tekenden op 28 februari 2018 beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS bij de RvV. In haar arrest van 18 juli 2018 bevestigde de RvV integraal de motivering van het CGVS.

Op 11 december 2018 dienden u en uw partner een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat u en uw partner naar Frankrijk trokken om de Franse autoriteiten om internationale bescherming te verzoeken. U had immers een dreig-sms gekregen tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming. Omdat u door de Belgische politie niet verder geholpen was, besloten jullie naar Frankrijk te gaan. Na een verblijf van twee maanden verwezen de Franse autoriteiten u en uw partner echter door naar België waarna jullie terugkeerden. Vijf à zes maanden geleden vernam u via de Albanese media dat Sali Berisha een miljoen euro betaald heeft om uw familie te liquideren. Iz. (...) werd na uw tweede verzoek om internationale bescherming door Turkije aan Albanië uitgeleverd en verblijft momenteel in de gevangenis in Albanië. Hij heeft de Albanese autoriteiten gevraagd het dossier rond de moord op Azem Hajdari te heropenen om zijn onschuld te kunnen aantonen. De rechterlijke macht heeft zich hiervan echter teruggetrokken omdat het een heel corrupt dossier is. U, P. (...) en uw kind worden in België met de dood bedreigd door de familie Gj. (...), een familie van huurmoordenaars. Zij stuurden jonge vrouwen op u af om met u een koffie te gaan drinken. U werd door hen vergiftigd. U denkt dat dit opgezet werd door de Albanese autoriteiten. Daarnaast stuurde E. Gj. (...) P. (...) dreig-sms'en waarin E. (...) dreigde alles in het werk te zullen stellen om P.'s (...) in Albanië wonende dochters te laten vermoorden. E.'s (...) echtgenoot stuurde u tevens een dreig-sms. Jullie problemen met P.'s (...) familie en ex-schoonfamilie zijn nog steeds actueel. Bij terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden in opdracht van de Albanese autoriteiten of Sali Berisha. U vreest tevens dat uw zoon N. (...) vermoord zal worden. Jullie vrezen daarnaast gedood te zullen worden door P.'s (...) ex-schoonfamilie of haar eigen familie. Ter ondersteuning van uw derde verzoek om internationale bescherming legt u twee originele certificaten van familiesamenstelling d.d. 24.02.2016 en de identiteitskaart van P. (...) neer. U legt daarnaast afdrucken neer van 18 nieuwsartikels en -video's die u op het internet gevonden heeft om aan te tonen dat Sali Berisha een miljoen euro betaald heeft om uw familie te liquideren en om te bewijzen dat de Albanese autoriteiten uw broer vermoord hebben, uw familie valselijk beschuldigen van de moord op Azem Hajdari en uw familie wilt liquideren omdat uw familie op de hoogte is van hun misdaden. U legt tevens foto's van een Facebook Messengergesprek met iemand onder de naam Ag. (...) en twee

WhatsApp gesprekken met respectievelijk iemand onder de naam E. (...) en het telefoonnummer +32 467 (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw twee vorige verzoeken om internationale bescherming hebt uiteengezet, met name uw verklaringen dat de Albanese autoriteiten uw hele familie willen liquideren in de nasleep van de moorden op uw broer en op volksvertegenwoordiger Azem Hajdari (Verklaring Volgend Verzoek Ir. (...), d.d. 21.12.2018, vragen 15 en 17), dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw twee vorige verzoeken afgewezen heeft en dat de RvV naar aanleiding van de door u ingediende beroepen oordeelde dat er aan uw bewering geïnviseerd te worden door de Albanese autoriteiten geen enkel geloof gehecht kon worden. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Betreffende de afdrucken van 18 nieuwsartikels en -video's die u op het internet gevonden heeft om aan te tonen dat Sali Berisha en/of de Albanese autoriteiten een miljoen euro betaald hebben om uw familie te liquideren en om te bewijzen dat de Albanese autoriteiten uw broer vermoord hebben, uw familie valselijk beschuldigen van de moord op Azem Hajdari en uw familie wilt liquideren omdat uw familie op de hoogte is van hun misdaden (Verklaring Volgend Verzoek Ir. (...), vragen 15 en 17) dient vastgesteld te worden dat deze nieuwsartikels en -video's geen bewijswaarde hebben omdat waar deze nieuwsartikels en -video's stellen dat uw familie geliquideerd zal worden door de Albanese autoriteiten en/of Sali Berisha deze gebaseerd zijn op de verklaringen van uw eigen familie, in het bijzonder van uw broers Iz. (...) en Is. (...) (notities van het persoonlijk onderhoud Ir. (...), d.d. 29.03.2019, p. 4-5, 7, 9, 15-16), die op deze manier hun onschuld inzake de moord op Azem Hajdari trachten aan te tonen. Iz. (...) zou deze informatie van een Turkse minister, waarvan u de naam niet kent, hebben. U weet niet op welke informatie deze Turkse minister zich baseerde (CGVS, p. 4), hetgeen niet kan overtuigen. De artikels die de verklaringen van uw eigen broers hernemen nagelaten legt u geen artikels neer waaruit blijkt dat Sali Berisha en/of de Albanese autoriteiten u wensen te liquideren.

Met betrekking tot uw verklaringen dat uw hele familie door de echtgenote van de moordenaar van uw broer ervan beschuldigd wordt haar echtgenoot vermoord te hebben en haar en haar kinderen hebben proberen om te brengen, dient opgemerkt te worden dat zij deze beschuldigingen naar uw weten enkel uitte in de media en u geen melding maakt van enige officiële klacht tegen uw persoon. U weet evenmin of u in het kader van deze beschuldigingen aan uw persoon gezocht wordt door de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 16-17, 21-22). Het betreft bovendien een loutere getuigenis van de echtgenote van de moordenaar van uw broer betreft, waardoor er vragen mogen worden gesteld bij de objectieve bewijswaarde van het stuk. Dat deze vrouw hiervoor omgekocht zou zijn door Sali Berisha is een blote bewering van u die niet gestoeld is op concrete gegevens. De video die u neerlegt ter ondersteuning van deze verklaringen, van de uitzending Me Zemer Te Hapur, dateert bovendien van 8 november 2017, een maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming d.d. 8 december 2017. De vaststelling dat u deze video niet aanhaalde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, noch in het kader van uw beroepsprocedure, haalt de vrees die u eraan koppelt onderuit.

Betreffende de foto's van het Facebook Messengergesprek met Ag. Gj, het WhatsAppgesprek met E. Gj. (...) en het WhatsAppgesprek met het telefoonnummer +32 467 (...), dient vastgesteld te worden dat dergelijke stukken de bewijswaarde en bewijskracht missen om uw verklaringen dat de familie Gj. (...) eropuit is om u, uw zoon, P. (...) en haar drie in Albanië wonende dochters te vermoorden op aansturen van Sali Berisha en de zijnen (CGVS, p. 18-19). Dergelijke berichten zijn vooreerst eenvoudig in scène te zetten. Overigens legde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS slechts foto's van deze boodschappen op uw gsm neer. Uit de door u neergelegde foto's kan niet afgeleid worden op welke dag u deze berichten effectief gekregen heeft noch wat de identiteit is van de afzender. Er kan bijgevolg geen enkele objectieve uitspraak gedaan worden over de wijze waarop en de context waarin u dit Facebookbericht gekregen zou hebben. Nergens in de berichten wordt bovendien de link gemaakt met de Albanese autoriteiten en/of Sali Berisha als opdrachtgever. Hoewel u de bedreigingen van deze personen aan het door Sali Berisha uitgelopen bedrag van 1 miljoen euro om uw familie te liquideren verbindt, haalt u geen concrete elementen aan om dit te staven (CGVS, p. 18-19). Bijgevolg blijft dit zoals hierboven reeds besproken een loutere blote bewering van uw broers die u op geen enkele manier staft. Bovendien kan niet begrepen worden waarom een huurmoordenaar u via berichten en sociale media zou bedreigen daar dit zijn of haar slaagkansen om u om te brengen danig verkleint. Uw verklaring hiervoor, dat deze personen u op allerlei manieren bedreigen opdat u een misstap zou begaan en vervolgens door de Belgische autoriteiten naar Albanië gerepatriëerd zou worden is vergezocht en louter hypothetisch (CGVS, p. 20). Gelet op de in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming vastgestelde ongeloofwaardigheid dat u in de nasleep van de moord op Azem Hajdari geviséerd zou worden door de Albanese autoriteiten en/of Sali Berisha kunnen deze stukken de eerdere beoordelingen van het CGVS die bevestigd werden door de RvV niet ombuigen.

Met betrekking tot uw verklaringen psychische problemen (Verklaring Volgend Verzoek Ir. (...), vraag 22), dient opgemerkt dat deze problemen reeds in het kader van uw vorige verzoeken werden meegenomen in de beoordeling van het CGVS en de RvV. In het kader van uw huidig verzoek legt u geen enkel nieuw element neer inzake uw psychische problemen. De beweringen van P. (...) inzake de psychische problemen van jullie zoon worden evenmin gestaafd met een medisch verslag (Verklaring Volgend Verzoek P. (...), d.d. 21.12.2018, vraag 15).

Met betrekking tot uw verklaringen en de verklaringen die uw partner, P. D. (...) (O.V. (...)) aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat jullie in het kader van jullie twee vorige verzoeken om internationale bescherming hebben uiteengezet, met name jullie problemen met haar familie en met haar ex-schoonfamilie (Verklaring Volgend Verzoek Ir. (...), vraag 19; Verklaring Volgend Verzoek P. (...), vraag 15, 18-19), dient erop te worden gewezen dat het CGVS jullie twee vorige verzoeken afgewezen heeft omdat er ten gevolge van enkele tegenstrijdigheden en merkwaardige elementen in jullie opeenvolgende verklaringen een aantal ernstige vraagtekens gezet konden worden bij de geloofwaardigheid van jullie problemen met P.'s (...) familie en ex-schoonfamilie, omdat jullie niet aannemelijk maakten dat het door jullie aangehaalde incident waarbij P. (...) aangevallen werd in het Open Centrum van Kapellen door L. K. (...) en haar zoon met een mes en een vork verband hield met een van de door jullie aangehaalde asielmotieven, en omdat er hoe dan ook geen redenen waren om aan te nemen dat jullie voor de problemen met haar broer, haar ex-man en diens familie geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Ook de door u en P. (...) aangetekende beroepen werden verworpen door de Raad bij arrest van 17 januari 2017 en 18 juli 2018. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat haar betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in jullie dossier voorhanden.

Uw verklaringen dat jullie natuurlijk gevaar lopen en dat er zeker en vast een moord gepleegd zal worden (CGVS, p. 22) zijn in dat opzicht slechts blote beweringen. P. (...) beperkt zich in haar antwoorden in haar Verklaring Volgend Verzoek bij de DVZ tot het stellen dat zij haar problemen met haar ex-schoonfamilie en haar familie reeds heeft aangehaald en dat deze nog steeds bestaan (Verklaring Volgend Verzoek P. (...), vraag 15, 18-19). Ze haalt tevens dreig-sms'en aan die zij zou gekregen hebben van E. Gj. (...) eind april 2018 waarin deze ermee dreigde haar dochters die in Albanië verblijven te laten vermoorden alsook een dreig-sms die u gekregen zou hebben van E.'s (...) echtgenoot (Verklaring Volgend Verzoek P. (...), vraag 15), zonder evenwel deze bewijsstukken neer te leggen omdat zij op dat ogenblik haar telefoon niet bij had (Verklaring Volgend Verzoek P. (...), vraag 17). De vaststelling dat zij deze bewijsstukken niet meteen neerlegt bij het indienen van haar derde verzoek om internationale bescherming roept ernstige vraagtekens op bij de waarachtigheid van deze bedreigingen. In haar antwoord op het verzoek om inlichtingen dat P. (...) ontving naar aanleiding

van haar derde verzoek om internationale bescherming haalt zij evenmin concrete nieuwe elementen aan of legt zij evenmin de relevante stukken neer. Hoewel zij verklaarde dat u alle relevante stukken zou neerleggen tijdens uw persoonlijk onderhoud legde u geen aan u gerichte dreig-sms'en van E.'s (...) echtgenoot neer. Uit het andere aan P. (...) gerichte WhatsAppgesprek met het telefoonnummer +32 467 (...) kan niet geconcludeerd worden dat deze persoon ermee dreigt P.'s (...) dochters te vermoorden. Uit de vertaling blijkt dat deze persoon stelt dat hij/zij ervoor zal zorgen dat P. (...) haar dochters nooit meer zal zien zo lang ze leeft (zie vertaling stuk 3). Uit P.'s (...) reactie 'ok, ik wacht' en 'hahaha' dient bovendien geconcludeerd te worden dat zij deze bedreigingen weinig ernstig neemt.

Voorts zijn er bij uw derde verzoek om internationale bescherming nog steeds geen elementen die erop zouden wijzen dat u, P. (...), of jullie kinderen, indien zich in de toekomst eventueel problemen zouden voordoen met haar familie of ex-schoonfamilie – problemen die volgens uw verklaringen te wijten zijn aan eeren/of bloedwraak (CGVS, p. 22), waarvoor volgens u geen afdoende beschermingsmogelijkheden in Albanië beschikbaar zijn (CGVS, p. 22-23) – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en

justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De twee certificaten van familiesamenstelling en P.’s (...) identiteitskaart vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet om te buigen gezien uw familiesamenstelling en P.’s (...) identiteit en nationaliteit in deze beslissing niet ter discussie staan. De overige door u neergelegde stukken werden reeds besproken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat het derde verzoek om internationale bescherming van uw partner P. D. (...) (O.V. (...)) eveneens niet-ontvankelijk verklaard wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de partner van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar partner.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen van 15 februari 2016 zowel ten aanzien van eerste verzoekende partij als ten aanzien van tweede verzoekende partij door verwerende partij op 4 oktober 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. In de beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, oordeelde verwerende partij dat aan haar bewering geïnviseerd te worden door de Albanese autoriteiten geen enkel geloof kon worden gehecht. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 180 836 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 17 januari 2017. In de beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, motiveerde verwerende partij dat verschillende merkwaardige elementen en tegenstrijdigheden in haar verklaringen afbreuk deden aan de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen met haar familie en met haar ex-schoonfamilie en dat zij daarenboven niet aannemelijk maakte dat zij voor deze problemen geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Albanese autoriteiten. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 180 834 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 17 januari 2017. Tegen voormelde arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geen beroep aangetekend bij de Raad van State.

Inzake het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen van 21 maart 2017 werd door verwerende partij op 30 januari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 206 924 van 18 juli 2018, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Verzoekende partijen kunnen de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerder(e) verzoek(en) (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn de vaststellingen die werden gedaan in het kader van de vorige verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen in een ander daglicht te stellen.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hun huidig verzoek om internationale bescherming steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun vorige verzoeken om internationale bescherming, meer bepaald de problemen met de Albanese autoriteiten in de nasleep van de moorden op de broer van eerste verzoekende partij en op volksvertegenwoordiger Azem Hajdari en de problemen met de familie en ex-schoonfamilie van tweede verzoekende partij.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen argumenten aanbrengen die de motieven van de bestreden beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

2.2.5.1. Verzoekende partijen wijzen erop dat tweede verzoekende partij naar aanleiding van haar derde verzoek aangaf bedreigingen te ontvangen van E. Gj. Tweede verzoekende partij verwachtte dat zij hierover nog uitgebreide verklaringen zou kunnen afleggen tijdens een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, doch werd zij nooit gehoord. Nadat zij tweemaal (geldig) afwezig was op het door het Commissariaat-generaal georganiseerde persoonlijk onderhoud (zie bijlagen 2-3 van het verzoekschrift), ontving zij op 25 februari 2019 een verzoek om inlichtingen van het Commissariaat-

generaal. Echter, aangezien eerste verzoekende partij op 4 maart 2019 een oproeping voor een persoonlijk onderhoud op 29 maart 2019 ontving, ging tweede verzoekende partij ervan uit dat ook zij nog opgeroepen zou worden voor een persoonlijk onderhoud.

2.2.5.2. De Raad duidt er evenwel op dat artikel 18, § 2, vierde lid van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt dat, in de situatie waarbij de asielzoeker zich niet heeft aangemeld op de voor het gehoor vastgelegde datum doch binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid overmaakt aan de commissaris-generaal, de commissaris-generaal de asielzoeker op een latere datum opnieuw oproept of hem verzoekt om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen. Overeenkomstig artikel 18, § 2, vijfde lid van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan de commissaris-generaal, indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vierde lid, een nieuwe geldige reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde gehoor rechtvaardigt, een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit. *In casu* werd tweede verzoekende partij een eerste keer opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 11 februari 2019, waarop tweede verzoekende partij evenwel (geldig) afwezig was, daar op 8 februari 2019 aan het Commissariaat-generaal een medisch attest werd overgemaakt dat haar afwezigheid rechtvaardigde. Tweede verzoekende partij werd vervolgens voor een tweede keer opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 27 februari 2019, doch op 21 februari 2019 werd een medisch attest d.d. 19 februari 2019 aan het Commissariaat-generaal overgemaakt waaruit bleek dat verzoekende partij zich tot 29 april 2019 in de onmogelijkheid bevond om zich naar het Commissariaat-generaal te begeven voor een persoonlijk onderhoud. Het geplande persoonlijk onderhoud van 27 februari 2019 werd hierop geannuleerd en op 25 februari 2019 verstuurde het Commissariaat-generaal per aangetekend schrijven een verzoek om inlichtingen naar verzoekende partij, met de vraag om alle nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet die de kans groter maken op het toekennen van een internationale beschermingsstatus, per aangetekend schrijven, in detail uiteen te zetten en alle documenten over te maken ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming. In haar antwoord d.d. 22 maart 2019, gaf tweede verzoekende partij aan dat de relevante documenten waarover zij beschikt door haar partner zullen worden neergelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 29 maart 2019 (administratief dossier P. D., stuk 5; administratief dossier Ir. H., stuk 18, deel 3). Uit dit antwoord blijkt dan ook duidelijk dat tweede verzoekende partij er niet zonder meer van uitging dat ook zij nog zou worden opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, nu zij hierin stelt dat de relevante documenten waarover zij nog beschikt zullen worden neergelegd op het persoonlijk onderhoud van haar partner van 29 maart 2019. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat, hoewel tweede verzoekende partij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewag maakte van dreig-sms'en van E. Gj. aan haar en tevens van een dreig-sms van E.'s echtgenoot aan haar partner (administratief dossier P. D., stuk 19, 'verklaring volgend verzoek', vraag 15; administratief dossier Ir. H., stuk 18, deel 2), en hoewel de mogelijkheid bestond om tijdens het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij van 29 maart 2019 stavingsstukken neer te leggen, geen zulke dreig-sms'en werden neergelegd. De Raad stelt bovendien vast dat verzoekende partijen, die nochtans lijken te menen dat tweede verzoekende partij niet in de mogelijkheid werd gesteld alle nieuwe elementen met betrekking tot haar derde verzoek over te maken, op geen enkele manier concretiseren over welke nieuwe elementen tweede verzoekende partij dan nog beschikt inzake de bedreigingen van E. Gj. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partijen tot op heden geheel nalaten enig bewijs bij te brengen van de dreig-sms'en die zij zouden hebben ontvangen.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen voor het overige in hun verzoekschrift geen enkele poging ondernemen om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen.

2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit

de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de verklaringen van verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken omtrent de nieuwe elementen die zij in het kader van hun huidige verzoek om internationale bescherming aanvoeren, de verklaringen van eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 29 maart 2019, het antwoord van tweede verzoekende partij op het aan haar verstuurd verzoek om inlichtingen, de door hen neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier Ir. H., stukken 6, 15, 17 en 18; administratief dossier P. D., stukken 5, 16, 17 en 19). De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT